

LBBRIS

We know
books

Nicolae Esinencu

VIN CHINEZII!

ROMAN

to.

Summeren:
-ia vorbire, dar tu n-o os-
cul ta.

Vin chinezii

Rusu zice: te nemăi ne-au
salvat, dar ceea ce ~~ata~~
chinezii nu scăpăm, nicio-
~~data~~ curerez chinezii, nu
scăpăm niciodată!

Final - "vin chin"

tuturor! tuturor! tuturor!

Salvați-mă!

Eu nu știu unde mă aflu!

A-ă!

1

Tuturor! Tuturor! Tuturor!

Dragă soție!

Bunicuță!

Bărbați și femei!

Copii!

Sunt un om nenorocit!

Nu știu unde mă aflu!

Vă implor!

Dacă nimerește cumva în mâinile domniilor-voastre
această scrisoare, multiplicați-o, transmiteți-o din mână în
mână până va ajunge la omul care, poate, știe cum să mă
salveze!

Mama:

*Badea Catinca,
raionul Strășeni,
RSSM.¹*

Soția:

*Ulmă To,
strada Ciorchinilor, nr. 33/3, ap. 17,
Chișinău,
RSSM.*

Bunicuța:

*Botinca Ioana,
casa a treia de la punte,
Valea Lebedelor,
Raionul Telenești,
RSSM.*

Ajută-mă, Lume, și nu te voi uita până la moarte! Repet:
nu știu unde mă aflu. Incredibil, sunt aici, dar unde sunt
habar n-am!...

¹ RSSM – Republica Sovietică Socialistă Moldovenească, componentă a
fostei Uniuni Sovietice.

...Și citeam eu cândva, prin nu știu care din ziare, că în
metroul Moscovei, așa, tam-nisam, pe neașteptate, dispar
oameni și-apoi, niciodată, nu li se mai dă de urmă!

Citisem?

Auzisem?

Citisem și auzisem?

Auzisem și citisem?

Dar cine pe atunci lua ziarele în serios?

Mai târziu însă se răspândi altă veste. Și anume că dis-
păruții din metrou sunt folosiți la construcția altui metrou,
secret – așa-zisul Metrou Guvernamental, despre care nimeni
nu știa și nici nu se încumeta să afle vreodată pe unde se
înjgheabă blestemăția.

3

...Ce e bine aici e că nu există sistem de pașapoarte.

Au trecut atâția ani și încă nimeni nu m-a reținut nicio dată.

Umblă unde vrei și fă ce-ți pofteste inima, dar nici pentru o clipă, ar fi bine, să nu uiți că pe aici, neapărat, toți sunt obligați să muncească, iar la muncă poți fi înșfăcat în miezul nopții, în tren, în stradă și folosit după necesități. Clădești, să zicem, după ce te-a târât cineva la muncă, imediat însă poate apărea altul în chiar clipa când muncești, te cară la altă muncă – să repari un robinet, să potrivești într-un sediu un portret, să plimbi un câine, să cauți de-o mătă...

Aici este important ca mereu să fii în mișcare, mereu să creezi impresia că ești grăbit, mobilizat de probleme, și grave!

Poftim, tipul de la colț îmi și face semn cu degetul, mă pofteste să mă apropiu.

Parastasul mamei mă-sii! Pe aici toți par șefi. Cine-i?

Tipul are privire aiurea. Cred că nici nu mă vede.

- Da, vă ascult, zic.
- Unde-ți urmezi calea?
- Urmez și eu.
- Nu fi obraznic.
- Păi, sunt scriitor.
- Și ce dacă ești scriitor? Hai pân' la mine, la etajul ăla, ca să vezi de ce nu-mi arde aragazul.
- Dar eu în viața mea n-am reparat un aragaz.
- Voi, scriitorii, vorbiți prea mult. Intră în ascensor! Intru.
- Apasă pe buton, zice.
- Apăsat. Ascensorul urcă.
- Și ai multe cărți scrise?
- Multe.
- Să-mi aduci câteva să le văd. Dacă o să-mi placă, poate o să-mi și citești ceva. Ieși!
- Am ieșit.
- Deschide ușa asta.
- Am deschis-o.
- Hai la bucătărie să vezi ce e cu aragazul.
- L-am văzut. Era un fleac. Trebuia doar să aprinzi un chibrit.
- Doar atât?
- Atât. Acum pot pleca?
- Stai să mai văd dacă nu mai am ceva de reparat... Ia deschide televizorul.
- L-am deschis.
- Caută un program care să-mi placă...
- Și care să-ți placă, în pizda mamei tale? Țsta? Da' ăsta? Țla? Care?... Pe toți dracii!

Și de câte ori mi-am spus: pe stradă să mergi întotdeauna grăbit și Doamne ferește să ridici privirea! Poftim, m-a și agățat alt drac.

- V-ascult, zic.
- Poți alerga?
- Păi, sunt compozitor.
- Și ce, compozitorii nu aleargă?
- Aleargă numai când îi gonește cineva, vreau să-i spun, dar îmi trebuie?
- Feciorul meu are azi proba la suta de metri.
- Păi vedeți, mă cheamă doamna aia, zic eu aiurea și indic aiurea.
- Care?
- Iat-o, peste stradă, îmi face semn cu degetul, n-o vezi?
- A, dacă e doamna... zice, dar nici nu se uită să vadă unde e doamna și-mi spune: asta-i altă poveste, poftim!
- Poftim, ar fi bine să o iau la fugă. Dar dacă mă reclamă, n-am onorat-o?
- V-ascult, doamnă, zic.
- Faci treabă?
- N-am înțeles.
- Facem sex?
- Aoleu! Am și uitat de mult de așa ceva. Și-apoi, chiar așa, direct în stradă? Dar am și alternativă?
- Să fi fost cel puțin seara, că rămâneam să dorm la tipesă, aveam de toate: unde dormi, mâncă, așa însă...
- Oricum, ca să nu mai fiu angajat, o țin într-o fugă până la tren. Pe ici, pe colo, pe ici, pe colo, pe dincolo, pe dincolo, pe dincoace...
- Doamne, dar cât ai să tot alergi, cât o să te tot ascunzi?

2. Imaginează-ți de fiecare dată că arăni un chinez și se dă
punct. Sfinte, ce privesc sta? Huto = Huto...

- Azi chinezul e în atenție.
- Tu nu ești în atenție?
- Ma, eu îți spun: azi chinezul e în atenție. Dacă azi reușește să lanseze un om în spațiu, în cosmos e a treia țară din lumea care supune cosmosul. Azi chinezul e în atenție, tu nu ești în atenție. Zice: este vreun cetățean? Mai este vreun cetățean? Căzuta nu-i este doctoria? Când îmi întorci doctoria?
- Cu chinezul nu-i de glumă. Dacă lansezi un chinez în cosmos - mâine - tot chinezii sunt în cosmos.
- Luna precumă mi-ai spus că luna este te achiziționează mine.
Chinezii în cosmos să se fie marea minime și sunt un miliard și jumătate. Acum imaginează-ți un milion și jumătate de chinezi în spațiu. Nici spele nu s-a atâtea pe terasă până vom ajunge noi - Cosmosul e ocupat.
- Azi e ultima zi - nu te achiziționează - te achiziționează.

4

...Sfinte, și asta-i bleagă!

Poate ar fi bine să mă întorc brusc și brusc s-o iau îndărăt la fugă.

Ani de fugă!

- Domnule, m-auzi?

Du-te în pizda mă-tii! Nu te aud!

- Domnule, nu te prefacă.

Mă prefac, și?

- Domnule, ascultă-mă. Sunt disperată. Simt că doar dumneata ai putea să mă ajuți. Alo!

Nu urla, bleago, că mă bagi și pe mine în...

- Ați spus ceva? zice.

Am să-ți spun acușica!

- M-auzi?

Dumnezeule, dar n-o să fie chip să scap de ea.

- Lasă-mă, fato, sunt grăbit, zic.